

DECIZIE

20 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova,
Maria Ghervas,
Nicolae Craiu,
Victor Burduh,
Nina Vascan

examinând în ședință publică recursurile declarate de CIA “ASITO DIRECT” SA și de Constantin Donose, prin intermediul avocatului Serghei Cebotari,

în cauza civilă la cererea înaintată de Constantin Donose împotriva CIA “ASITO DIRECT” SA, intervenient accesoriu Marin Fusa cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, a dobânzii de întârziere, a penalității și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 06 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost admise cererile de apel depuse de Constantin Donose și CIA “ASITO DIRECT” SA, casată parțial hotărârea din 05 iunie 2017 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, în această parte fiind pronunțată o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 30 mai 2016, Constantin Donose s-a adresat cu cerere de chemare în judecată (concretizată pe parcurs) către CIA “ASITO DIRECT” SA, intervenient accesoriu Marin Fusa, prin care a solicitat încasarea despăgubirilor de asigurare în mărime de 538281,26 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 61865,49 lei, a penalității în sumă de 96890,64 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 38911,12 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, după producerea accidentului din 24 octombrie 2015 (sâmbăta, în jurul orei 10.45), a participat la cercetarea la fața locului efectuată de către organele de poliție din Republica Moldova, iar la terminarea acestora, cu aprobarea și cu sprijinul polițiștilor, care au facilitat legătura cu o firmă de transport specializată a autovehiculelor indisponibilizate prin accident rutier, a scos autoturismul, ce-i aparține, din șanț și l-a transportat la Iași, România, unde l-a depozitat în siguranță la unitatea service auto-dealer Volkswagen.

Potrivit reclamantului, aceasta era singura opțiune, pe care a avut-o la dispoziție în momentul respectiv, ținând cont de faptul că, era primul drum pe care îl făcea spre

Chișinău (unde de fapt nici nu a mai ajuns) și nu cunoștea nici un loc în care să poată lăsa în siguranță autoturismul său.

După finalizarea cercetărilor, la 04 noiembrie 2015, a primit de la Inspectoratul de Poliție Strășeni o copie a dosarului, prin care s-a stabilit vinovăția lui Marin Fusa în producerea accidentului, iar apoi a dus acest dosar împreună cu cererea de despăgubire la sediul CIA "ASITO DIRECT" SA. Cererea de despăgubire a reclamantului a fost înregistrată sub nr. 151890R1/04 noiembrie 2015, iar la data depunerii acesteia, autoturismul avariat se afla la Iași, România, unde a fost predat cu acte legale în vederea evaluării pagubelor și efectuării reparațiilor. Având în vedere că, după ce a revenit la domiciliu a fost invitat pentru data de 10 noiembrie 2015 la Serviciul cercetări penale din cadrul poliției Strășeni, la 05 noiembrie 2015, a informat CIA "ASITO DIRECT" SA despre această deplasare, rugându-i să-i comunice data exactă a sosirii evaluatorului, însă la acest demers nu a primit nici un răspuns.

La 10 noiembrie 2015, după prezentarea reclamantului la Inspectoratul de Poliție Strășeni, a mers la sediul CIA "ASITO DIRECT" SA din mun. Chișinău, unde a discutat cu Tudor Țurcan, care i-a comunicat verbal că pentru evaluarea pagubelor produse la autoturism este necesar să asigure transportul evaluatorului pe ruta Chișinău-Iași-Chișinău, însă i-a comunicat acestuia că, această cerere este ilegală și l-a rugat să formuleze această solicitare în scris și să o motiveze, ceea ce a refuzat.

Astfel, în urma mai multor discuții telefonice, pe care le-a avut cu diverși angajați ai CIA "ASITO DIRECT" SA, reclamantul a fost contactat prin email de către evaluatorul desemnat, Oleg Triboi, care i-a comunicat aceeași solicitare de a-i asigura transportul. Deși a purtat o corespondență electronică cu acesta și a avut mai multe convorbiri telefonice, rezultatul a fost concretizat în refuzul dânsului de a se deplasa până la Iași, chiar dacă s-a oferit să suporte contravaloarea biletelor de tren ori autobuz pe ruta Chișinău - Iași - Chișinău și să-i pună la dispoziție un mijloc de transport.

În temeiul prevederilor Legii nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006, la 17 noiembrie 2015, reclamantul s-a adresat la CIA "ASITO DIRECT" SA prin corespondența electronică și prin poștă cu o solicitare de primire a evaluării pagubelor efectuate de către un specialist din cadrul unității service, unde a depus autovehiculul avariat, rugându-i să-i comunice soluția pe care o vor adopta, totodată, exprimându-și din nou disponibilitatea și dorința de cooperare în vederea rezolvării pe cale amiabilă a acestui litigiu.

În urma acestui demers a primit ca răspuns un email semnat de către evaluatorul desemnat, Oleg Triboi, prin care i-a comunicat faptul că, expertiza automobilului va fi posibilă numai în condițiile în care va asigura transportul evaluatorului cu un mijloc auto propriu, în caz contrar, urmează să prezinte automobilul în mun. Chișinău, str. Bucureiei, 18.

La 23 noiembrie 2015, reclamantul s-a adresat prin poșta electronică Comisiei Naționale a Pieței Financiare din RM, expediindu-le documentele de care dispunea la data respectivă, în vederea unei evaluări a stării de fapt și de drept.

La 29 noiembrie 2015, Donose Constantin s-a adresat iarăși către CIA "ASITO DIRECT" SA, totodată, expediindu-le o notificare pentru negociere în cadrul căreia a venit cu propuneri concrete și legale în vederea rezolvării litigiului, însă acest demers a rămas fără răspuns.

La 03 decembrie 2015, a primit prin poștă răspunsul CIA „Asito Direct” SA nr. 01/1-2185 din 24 noiembrie 2015, prin care i-a fost comunicat ceea ce i-a fost comunicat de Oleg Triboi prin email și, anume, să aducă autovehiculul avariat în mun. Chișinău în vederea evaluării. Mai mult, în toată această perioadă, a avut numeroase contacte telefonice cu reprezentanții CIA “ASITO DIRECT” SA și ai Comisiei Naționale a Pieței Financiare din Republica Moldova în încercarea de a rezolva pe cale legală și amiabilă dosarul de daune, rezultatul fiind negativ.

La 21 decembrie 2015, reclamantul a primit prin email și ulterior prin poștă răspunsul la solicitarea sa adresată Comisiei Naționale a Pieței Financiare din Republica Moldova, în cadrul căruia se precizează că, persoana păgubită a întreprins toate măsurile pentru a asigura, în termenul specificat la art. 10 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006, accesul asiguratorului de despăgubiri al acestuia la bunurile avariate prin accident de autovehicul, astfel încât asiguratorul să dispună de posibilitatea de a constata întinderea reală a pagubelor. A afirmat că, prin art. 21 alin. (2) din Legea nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 se stabilește în sarcina CIA “ASITO DIRECT” SA un termen de 5 zile pentru încheierea unui proces-verbal de constatare a pagubelor și închiderea dosarului de daune.

Dat fiind faptul că termenul acordat de către Comisia Națională a Pieței Financiare din Republica Moldova a fost depășit și nu s-a întreprins nimic în scopul rezolvării dosarului de daune, la 23 decembrie 2015, reclamantul a revenit cu o cerere la CIA “ASITO DIRECT” SA, solicitându-le o soluție pentru finalizarea acestui dosar.

Astfel, din motiv că nu a primit nici un răspuns, la 28 decembrie 2015, reclamantul a avut o discuție cu un consilier juridic de la CIA “ASITO DIRECT” SA, în cadrul căreia a constatat că compania este preocupată de găsirea unor încadrări în norme legale pentru decontarea cheltuielilor de deplasare a unui reprezentant până la Iași, fără să țină cont de faptul că au depășit toate termenele imperative prevăzute de Legea nr. 414- XVI din 22 decembrie 2006 și neefectuând, în termen de 5 zile lucrătoare de la data sesizării, evaluarea pagubelor, legea îi decade din dreptul de a mai invoca acest drept.

Despre acest demers a informat și Comisia Națională a Pieței Financiare din Republica Moldova prin email-ul din 29 decembrie 2015. Totodată, prin email-ul din 10 ianuarie 2016, a făcut o nouă încercare de conciliere, comunicându-le celor de la CIA “ASITO DIRECT” SA despre disponibilitatea de a efectua pe cheltuiala sa transportul reprezentantului desemnat pentru efectuarea evaluării, însă și la acest demers nu a primit răspuns.

Suplimentar reclamantul a invocat că, la data producerii accidentului, pentru autoturismul său au fost plătite toate obligațiile legale referitoare la circulația pe teritoriul altor state.

În scopul de a rezolva acest litigiu pe cale amiabilă, la 15 februarie 2016, reclamantul a fost în audiență la vicepreședintele Comisiei Naționale a Pieței Financiare din Republica Moldova, Iurie Filip, în cadrul căreia a revenit cu propunerile concrete de rezolvare a diferendului și a solicitat ajutor legal în scopul obținerii despăgubirii la care este îndreptățit, totodată prezentând și o estimare a pagubei, care potrivit primelor indicii ducea către o daună totală. În cadrul acestei audiențe s-a concretizat că se va discuta cu cei din conducerea CIA “ASITO DIRECT” SA în vederea găsirii unei rezolvări, însă de la data respectivă și până în prezent nu a primit nici o comunicare de la societatea de asigurări.

Astfel, văzând că CIA "ASITO DIRECT" SA nu este cooperantă, dând dovada de rea-credință în această speță, a continuat corespondența cu Comisia Națională a Pieței Financiare din Republica Moldova, căreia i-a solicitat aplicarea legii și obligarea părții să-și respecte obligațiile care decurg din calitatea sa de asigurător.

La demersurile sale a primit două răspunsuri, din care reiese iarăși echivoc refuzul CIA "ASITO DIRECT" SA de a-și onora obligațiile, chiar și după intervențiile legale ale Comisiei Naționale a Pieței Financiare din Republica Moldova.

Conform art. 19 alin. (2) din Legea nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006, asigurătorul este obligat să soluționeze cererea și să achite despăgubirea de asigurare în cel mult 3 luni din data informării despre cazul asigurat. Astfel, observând că toate demersurile sale adresate asiguratorului au rămas fără rezultate concrete și ținând cont de creșterea pagubei suferite inițial prin accident, datorită intervenției factorilor de mediu asupra autoturismului său, la expirarea termenului legal în care dosarul de despăgubire ar fi trebuit rezolvat și pentru stabilirea unui prejudiciu cert, reclamantul a procedat la evaluarea daunelor prin metoda demontării. Această operațiune s-a efectuat la unitatea service-auto „Sandra Trading” Iași, unitate de specialitate, acreditată să efectueze evaluări, fiind dealer Volkswagen.

În urma acestei evaluări și aplicând prevederile cuprinse în actele normative aplicabile în Republica Moldova, s-a stabilit că autoturismul implicat în accidentul rutier a fost cumpărat la 09 noiembrie 2012 contra sumei de 147837,52 de lei românești, ceea ce constituie 32692,95 de Euro. La data accidentului, vechimea autoturismului era mai mică de trei ani, având un rulaj de 53803 km.

În conformitate cu prevederile Hotărârii privind modificarea și completarea Regulamentului cu privire la modul de determinare a uzurii în cadrul pagubelor produse de autovehicule, aprobat prin Hotărârea Comisiei Naționale a Pieței Financiare din Republica Moldova nr. 13/1 din 03 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al RM nr. 104-108 din 10 mai 2013, se stabilește că, pentru un autovehicul cu o vechime de până în 3 ani și un parcurs cuprins între 45 și 60 mii km, la stabilirea gradului de uzură se aplică un coeficient de 16%. Pe cale de consecință, aplicând acest coeficient, se stabilește că, valoarea maximă la care compania de asigurări îl poate despăgubi pentru prejudiciile cauzate în urma accidentului este de $32692,95 - 16\% = 27462,08$ Euro, din care se scade un coeficient de 25 %, care reprezintă valoarea reziduală a epavei, rezultând suma de 20596,56 de Euro - valoarea stabilită, în urma calculației prin demontare, a reparației autoturismului avariat în accident este de 107073,79 de lei românești, ceea ce constituie 23678,41 de Euro. Astfel, ținând cont de diferența de 3081,85 de Euro dintre costul reparației autoturismului avariat și suma rezultată în urma aplicării coeficienților legali, rezultă fără dubii că avea o daună totală. Respectiv, valoarea prejudiciului care trebuie recuperat de la compania de asigurări este de 20596,56 de Euro.

După efectuarea evaluării, pentru stoparea degradărilor prin ruginire, a procedat la repararea autoturismului, folosind piese second hand și cu manopera în regie proprie. Despre acest fapt a comunicat prin intermediul corespondenței pe care a avut-o cu Comisia Națională a Pieței Financiare din Republica Moldova și s-a oferit să transporte, pe cheltuiala proprie, componentele rezultate din demontarea autoturismului avariat, la Chișinău în vederea efectuării unei expertize tehnice, împreună cu devizul și planșa foto întocmite de SC „Sandra Trading” SRL Iași, însă

nici acest ultim demers nu a fost luat în seamă de către cei de la CIA "ASITO DIRECT" SA.

Suplimentar s-a menționat că, evenimentul rutier s-a produs din vina exclusivă a conducătorului autoturismului înmatriculat în Republica Moldova, fapt stabilit indubitabil prin sentința irevocabilă nr. 1-167/2016 din 06 ianuarie 2016 a Judecătorei Strășeni, iar calitatea de asigurat al acestuia la CIA "ASITO DIRECT" SA rezultă din polița RCAI-001266378, eliberată la 26 decembrie 2014.

La 21 iulie 2016, Donose Constantin, reprezentat de avocatul Cebotari Serghei, a depus cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat încasarea de la CIA "ASITO DIRECT" SA în beneficiul său a despăgubirii de asigurare în mărime de 538281,26 de lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 61865,49 de lei, a penalității în mărime de 96890,64 de lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 38911,12 lei.

Prin hotărârea din 05 iunie 2017 a Judecătorei Strășeni, sediul Central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată și s-a dispus încasarea de la CIA "ASITO DIRECT" SA în beneficiul lui Constantin Donose a despăgubirii de asigurare în mărime de 538281,36 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 60471,85 lei, a cheltuielilor de judecată în mărime de: 17962,60 lei cu titlu de taxă de stat, 10000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și cheltuieli legate de citare publică și servicii telegrame în mărime de 234 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 04 iulie 2017, Constantin Donose, reprezentat de avocatul Serghei Cebotari, a depus apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea parțială a hotărârii în partea pretențiilor respinse cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri, prin care pretențiile să fie admise integral.

La fel, la 05 iulie 2017, CIA "ASITO DIRECT" SA, prin intermediul serviciului poștal, a declarat apel, împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia și casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

Prin decizia din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Constantin Donose, a fost admis apelul declarat de CIA "ASITO DIRECT" SA, a fost casată hotărârea primei instanțe în partea cerințelor admise și a fost emisă în această parte o nouă hotărâre, prin care a fost admisă parțial acțiunea depusă de Constantin Donose, fiind încasate de la CIA "ASITO DIRECT" SA în beneficiul lui Constantin Donose despăgubirea de asigurare în mărime de 500 000 lei și cheltuielile legate de achitarea taxei de stat în mărime de 15 000 lei. În rest acțiunea depusă de Constantin Donose a fost respinsă. Hotărârea primei instanțe în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10 000 lei și a cheltuielilor legate de citarea publică în sumă de 234 lei a fost menținută.

Prin decizia din 12 decembrie 2018 a Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, au fost admise recursurile declarate de Constantin Donose, reprezentat de avocatul Serghei Cebotari, și CIA "ASITO DIRECT" SA, casată integral decizia din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, cauza fiind remisă spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 06 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, au fost admise apelurile depuse de Constantin Donose și CIA "ASITO DIRECT" SA, casată parțial hotărârea din 05 iunie 2017 a Judecătorei Strășeni, sediul Central, și emisă în această parte o

nouă hotărâre după cum urmează: S-a admis parțial cererea lui Constantin Donose. S-a încasat de la CIA "ASITO DIRECT" SA în beneficiul lui Constantin Donose despăgubirea de asigurare în valoare de 500 000 (cinci sute mii) lei, penalitatea în sumă de 90 000 (nouăzeci mii) lei, precum și cheltuielile legate de achitarea taxei de stat în valoare de 15 000 (cincisprezece mii) lei, cheltuielile pentru asistența juridică în valoare de 10 000 lei și cheltuielile pentru citarea publică în sumă de 234 lei. În rest acțiunea s-a respins.

La 18 septembrie 2019, CIA "ASITO DIRECT" SA a contestat cu recurs decizia din 06 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a cererii de chemare în judecată, cu încasarea din contul lui Donose Constantin a cheltuielilor de judecată legate de achitarea taxei de stat la depunerea cererii de apel și a cererii de recurs.

La 18 noiembrie 2019, Constantin Donose, prin intermediul avocatului Serghei Cebotari, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 06 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea parțială a acesteia în partea în care pretențiile au fost respinse, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată cu încasarea diferenței despăgubirii de asigurare, a diferenței penalității, a dobânzii de întârziere, a cheltuielilor de judecată.

La 19 noiembrie 2019, Constantin Donose, prin intermediul avocatului Serghei Cebotari, a depus referință la cererea de recurs formulată de CIA "ASITO DIRECT" SA, solicitând respingerea acesteia.

La 05 decembrie 2019, CIA "ASITO DIRECT" SA a depus referință la cererea de recurs înaintată de Constantin Donose, prin intermediul avocatului Serghei Cebotari, solicitând ca aceasta să fie considerată inadmisibilă.

Prin încheierea din 26 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție, recursurile declarate de CIA "ASITO DIRECT" SA și de Constantin Donose, prin intermediul avocatului Serghei Cebotari, au fost considerate admisibile.

La 15 iulie 2020, CIA "ASITO DIRECT" SA, prin intermediul avocatului Alexandru Savva, a depus referință la cererea de recurs a lui Donose Constantin, solicitând încetarea procedurii de recurs pe marginea cererii de recurs formulate de ultimul, data fiind încălcarea termenului de contestare a deciziei.

Totodată, la 15 iulie 2020, CIA "ASITO DIRECT" SA, prin intermediul avocatului Alexandru Savva, a depus considerații (1-6) în formă scrisă, prin care a formulat argumente întru motivarea pretențiilor sale din recurs.

În ședința de judecată din 16 iulie 2020, avocatul recurentei CIA "ASITO DIRECT" SA – Savva Alexandru a susținut cererea de recurs înaintată de companie, a solicitat admiterea acesteia așa cum a fost formulată și respingerea cererii de recurs a lui Donose Constantin, considerațiile acestuia în formă scrisă fiind anexate la materialele cauzei.

Avocatul Serghei Cebotari a susținut cererea de recurs formulată din numele lui Donose Constantin, a solicitat admiterea acesteia și respingerea recursului CIA "ASITO DIRECT" SA, pledoariile formulate în scris ale acestuia fiind anexate la materialele cauzei.

Audiind participanții la proces și verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va respinge recursurile formulate de CIA "ASITO DIRECT" SA și de

Constantin Donose, prin intermediul avocatului Serghei Cebotari, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 06 iunie 2019 și expediată participanților la proces la 17 iulie 2020 (f.d. 145, vol. II), însă la materialele cauzei nu există înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia de către recurenți. Totuși, potrivit recipisei (f.d. 150, vol. II) avocatul Cebotari Serghei a luat cunoștință de decizia contestată la 16 septembrie 2019. În așa mod, ultima zi de înaintare a cererii de recurs a fost ziua de 16 noiembrie 2019, dar fiindcă în această zi a fost zi de odihnă (sâmbătă), recurentul a fost în drept să depună recursul până în data de 18 noiembrie 2019, inclusiv, ceea ce a făcut. Recursul declarat de CIA "ASITO DIRECT" SA a fost înregistrat la 18 septembrie 2019 (f.d. 153-158, vol. II). Astfel, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, cererile de recurs se consideră declarate în termen.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Potrivit materialelor cauzei și explicațiilor participanților la proces, s-a stabilit că, la 24 octombrie 2015, pe traseul Chișinău-Leușeni, a avut loc accidentul rutier cu implicarea autovehiculului de model Hyundai PONI, cu numărul de înregistrare XXXXXX, condus de Fusa Marin, și automobilul de model Volkswagen Tiguan, cu numărul de înregistrare XXXXXX, condus de Donose Constantin. La momentul comiterii accidentului, Fusa Marin deținea Polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă a CIA „ASITO DIRECT” SA nr. RCAI-001266378 din 26 decembrie 2014, în baza Contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicul.

După comiterea accidentului rutier, automobilul de model Volkswagen Tiguan, cu numărul de înregistrare XXXXXX, a fost transportat la Iași, România, și depus în unitatea service „Sandra Trading” SRL.

Prin sentința Judecătoria Strășeni din 06 ianuarie 2016, Fusa Marin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (2) din Codul penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 ore.

La 05 noiembrie 2015, Donose Constantin a expediat în adresa CIA „ASITO DIRECT” SA o scrisoare, prin care a solicitat reprezentanților companiei de asigurări de a-i comunica ziua în care aceștia vor sosi la Iași în vederea examinării autovehiculului, dat fiind faptul că ultimul dorește să participe la evaluarea pagubelor produse autovehiculului ce îi aparține.

La cererea reclamantului, CIA „ASITO DIRECT” SA a expediat un răspuns, prin care l-a informat pe Donose Constantin că pentru a examina automobilul este

necesar să asigure transportul expertului de la Chișinău până la stația de service de la Iași, drum tur-retur.

Drept răspuns la această cerere, reclamantul Donose Constantin s-a oferit să asigure transportul reprezentantului companiei de asigurări pe teritoriul municipiului Iași, preluarea lui de la gară, deplasarea până la unitatea de service și înapoi la gară.

Prin scrisoarea din 16 noiembrie 2015, expertul CIA „ASITO DIRECT” SA, Triboi Oleg, prin intermediul poștei electronice, l-a informat pe Donose Constantin că trebuie să asigure transportul expertului de la Chișinău până la stația de service Iași.

Ca răspuns la această scrisoare a CIA „ASITO DIRECT” SA, Donose Constantin a explicat că nu cunoaște despre o astfel de înțelegere și că ultimul va asigura transportul doar pe teritoriul municipiului Iași.

Prin scrisoarea nr. 01/1-2185 din 24 noiembrie 2015, CIA „ASITO DIRECT” SA l-a informat pe Donose Constantin despre faptul că, pentru întocmirea procesului - verbal de constatare a daunelor este necesar de a prezenta autovehiculul pe adresa: mun. Chișinău str. Bucuriei, 18.

La 29 noiembrie 2015, reclamantul a expediat în adresa Comisiei Naționale a Pieței Financiare o scrisoare prin care a sesizat despre inacțiunile reprezentanților CIA „ASITO DIRECT” SA.

La 16 decembrie 2015, prin scrisoarea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr. 04-5760, expediată reclamantului Donose Constantin, acesta a fost informat că a atenționat asigurătorul asupra respectării necondiționate a legislației cu privire la asigurări, inclusiv să-și desfășoare activitatea cu profesionalism, manifestând atenție și devotament față de asigurați (beneficiari) și/sau terțe persoane și să achite toate indemnizațiile și despăgubirile de asigurare în termenele stabilite prin lege sau contract, astfel cum este prevăzut în art. 43 alin. (1) lit. a) și lit. c) din Legea nr. 407-XVI din 21.12.2006 cu privire la asigurări.

Prin scrisoarea nr. 01/1-22 din 05 ianuarie 2016, CIA „ASITO DIRECT” SA a răspuns la cererea reclamantului Donose Constantin și i-a explicat că asigurătorul, la înaintarea propunerilor solicitantului, nu a ținut cont de faptul că pe lângă pretinsele cheltuieli de transport, mai sunt și cheltuieli de cazare, diurnă, asigurare medicală, precum și nu s-a ținut cont că nu fiecare din specialiștii asigurătorului dețin pașapoarte pentru plecare în străinătate. Suplimentar a explicat că în vederea respectării reglementărilor certe a legislației RM, persoana păgubită este obligată să asigure accesul asigurătorului la bunurile avariate prin accident de autovehicul, astfel încât asigurătorul să dispună de posibilitatea de a constata întinderea reală a pagubelor, corespunzătoare.

La 10 ianuarie 2016, Donose Constantin prin scrisoare a comunicat CIA „ASITO DIRECT” SA despre disponibilitatea sa de a efectua pe cont propriu, transportul reprezentantului desemnat pentru efectuarea evaluării.

La 16 martie 2016, prin scrisoarea nr. 04-902, Comisia Națională a Pieței Financiare a expediat un răspuns lui Donose Constantin prin care i-a comunicat că a solicitat CIA „ASITO DIRECT” SA, ulterior executării obligației persoanei păgubite privind accesul la bunul avariat, onorarea obligațiilor de încheiere a unui proces-verbal de constatare a pagubelor în încheiere a dosarului de daune în termen de 5 zile de la data constatării daunei.

La 16 ianuarie 2016, Donose Constantin a informat Comisia Națională a Pieței Financiare că, potrivit art. 21 alin. (2) al Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006, a

apelat la un evaluator extern, iar după efectuarea evaluării, ținând cont de despăgubirile suplimentare la care automobilul său era supus prin influența factorilor de mediu, a procedat la repararea, în regie proprie, a acestuia în vederea introducerii lui în exploatare în cadrul societății comerciale pe care o deține, considerând că reparația automobilului se va încheia în aproximativ 3 săptămâni.

Prin scrisoarea nr. 04-1309 din 11 aprilie 2016, Comisia Națională a Pieței Financiare l-a informat pe Donose Constantin că soluționarea subiectelor abordate de către ultimul va avea loc în instanța de judecată, care în baza art. 130 din Codul de procedură Civilă apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Astfel, instanța de judecată, examinând în baza probelor prezentate de către părți toate circumstanțele cauzei, urmează în cele din urmă să se pronunțe printr-o hotărâre, aceasta fiind unica autoritate ce poate în virtutea atribuțiilor sale legale să înfăptuiască în numele legii, justiția.

Conform art. 1301 din Codul civil (în vigoare la data producerii faptului juridic), prin contract de asigurare, asiguratul se obligă să plătească asiguratului prima de asigurare, iar acesta se obligă să plătească, la producerea riscului asigurat, asiguratului sau unui terț (beneficiarului asigurării) suma asigurată ori despăgubirea, în limitele și termenele convenite.

Potrivit art. 3 al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006, obiect al asigurării obligatorii de răspundere civilă auto îl constituie răspunderea civilă a posesorului și utilizatorului de autovehicul pentru orice pagubă sau vătămare corporală produsă prin accident de autovehicul în limitele teritoriale de acoperire ale asigurării.

Potrivit art. 4 alin. (1) al aceleiași Legi, persoanele fizice și persoanele juridice care au în posesiune autovehicule supuse înmatriculării pe teritoriul Republicii Moldova sunt obligate să se asigure pentru cazuri de răspundere civilă auto ca urmare a prejudiciilor cauzate prin accident de autovehicul produs în limitele teritoriale de acoperire ale asigurării.

Articolul 7 alin. (1) lit. a) din aceeași Lege prevede că, în cadrul asigurării obligatorii de răspundere civilă auto, cazul asigurat este accidentul produs de un autovehicul, al cărui posesor a îndeplinit obligația de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, cu cauzarea de prejudicii: atât în timpul deplasării, cât și în timpul staționării autovehiculului.

De asemenea, art. 14 alin. (2) lit. a) al Legii 414/22.12.2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, stipulează că limitele răspunderii asigurătorului sunt de 500000 lei – la avarierea sau distrugerea de bunuri, indiferent de numărul persoanelor păgubite într-un accident.

Potrivit art. 15 alin. (1) din Legea sus-indicată, asigurătorul acordă despăgubiri dacă prejudiciile s-au produs din culpa asiguratului sau a utilizatorului de autovehicul.

Conform art. 19 al Legii menționate, în vigoare la momentul încheierii contractului de asigurare obligatorie între părți, după ce a luat cunoștință de producerea accidentului, asigurătorul este obligat:

- a) să deschidă dosar de daune;

b) să solicite organelor și instituțiilor competente (poliția, unitățile de pompieri, procuratura sau instituțiile medicale) informații despre accident și consecințele lui, stipulate la art. 21 alin. (3) lit. a);

c) să examineze bunurile avariate și să încheie, în termen de 5 zile lucrătoare din data primirii informației despre producerea accidentului de autovehicul, un proces-verbal de constatare a pagubelor;

d) să închidă dosarul de daune privind pagubele materiale în cel mult 15 zile calendaristice din data depunerii de către păgubit a ultimului document necesar finalizării dosarului;

e) să închidă dosarul de daune privind vătămările corporale sau decesul în cel mult 10 zile calendaristice din data depunerii de către păgubit a ultimului document de confirmare a pagubelor;

f) să achite despăgubirea de asigurare în termenele stabilite prin prezenta lege. Asigurătorul este obligat să soluționeze cererea și să achite despăgubirea de asigurare în cel mult 3 luni din data informării despre cazul asigurat.

Conform art. 20 alin. (1) din aceeași Lege, drepturile persoanei păgubite prin accident produs pe teritoriul Republicii Moldova de autovehicul aflat în posesiunea asiguratului se exercită față de asigurătorul de răspundere civilă auto direct, la sediul acestuia, sau prin reprezentantul de despăgubiri, în limitele răspunderii asigurătorului prevăzute în prezenta lege, iar alin. (6) din același articol prevede că, persoana păgubită sau reprezentantul ei legal este obligat să asigure, în termenul specificat la art. 19 alin. (1) lit. c), accesul asigurătorului sau al reprezentantului de despăgubiri al acestuia la bunurile avariate prin accident de autovehicul, astfel încât asigurătorul să dispună de posibilitatea de a constata întinderea reală a pagubelor.

Totodată, potrivit art. 21 alin. (1) din Lege, asigurătorul, iar în cazurile prevăzute de prezenta lege, Biroul Național al Asigurărilor de Autovehicule, deschid dosar de daune și constată pagubele în momentul în care sunt înștiințați de către asigurat ori în care persoana păgubită le prezintă cerere de despăgubire și/sau dovezi privind răspunderea asiguratului, iar alin. (2) al aceluiași articol prevede că, persoana păgubită este în drept să apeleze la serviciile experților independenți sau ale unităților de specialitate pentru constatarea pagubelor, numai în cazul în care asigurătorul nu a examinat bunurile avariate și nu a încheiat proces-verbal de constatare a pagubelor.

Mai mult, prevederile art. 22 alin. (1), (2) și (7) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule (în vigoare la momentul încheierii contractului de asigurare obligatorie între părți), despăgubirile se stabilesc în baza unui acord scris între persoana păgubită sau reprezentantul ei legal și asigurător ori, în cazul în care nu s-a ajuns la nici o înțelegere, prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă. În cazul stabilirii despăgubirii prin hotărâre judecătorească, drepturile persoanei păgubite prin accident produs de autovehicul aflat în posesiunea unei persoane asigurate în Republica Moldova se exercită față de asigurătorul de răspundere civilă auto, în limitele obligației lui stabilite prin prezenta lege, cu citarea obligatorie, în calitate de intervenienți accesorii, a persoanei/persoanelor răspunzătoare de producerea accidentului. În cazul avarierii sau distrugerii de bunuri, despăgubirea se stabilește în conformitate cu legislația în vigoare privind acoperirea cuantumului pagubelor aduse bunurilor, ținându-se cont de pretențiile formulate de persoana păgubită, fără a se depăși diferența dintre valoarea acestor bunuri din momentul producerii

accidentului și valoarea rămasă și limita maximă a despăgubirilor de asigurare prevăzută de prezenta lege.

Conform art. 23 alin. (1), (2) și (6¹) din Legea menționată, în vigoare la data producerii accidentului, despăgubirea pentru avarierea sau distrugerea autovehiculului nu poate depăși nici una din următoarele valori:

- a) valoarea pagubei real suportate;
- b) diferența dintre valoarea autovehiculului la data producerii accidentului și valoarea rămasă;
- c) limita despăgubirii prevăzută de prezenta lege.

Valoarea pagubei pricinuite autovehiculului este egală costului reparației părților componente sau a pieselor avariate ori costului de înlocuire a acestora, inclusiv cheltuielile pentru materiale, pentru lucrările de demontare și montare aferente reparațiilor și înlocuirilor necesare, stabilite la prețurile practicate de unitățile de specialitate. Costul reparației autovehiculului se stabilește pe baza documentelor eliberate de unitatea de specialitate acceptată de părți. Dacă despăgubirea de asigurare este solicitată înainte de efectuarea reparațiilor autovehiculului, cuantumul despăgubirilor se va stabili de expertul independent, luând în calcul prețurile practicate de către unitățile de specialitate sau cele prevăzute în sistemele informaționale de specialitate pentru evaluarea daunelor auto, pentru manopera aferentă reparației/înlocuirii pieselor avariate, precum și pentru părțile componente, piesele înlocuitoare noi și materiale.

Astfel, potrivit contractului de service cu nr. 2015009734/1 din 26 octombrie 2015, reclamantul Donose Constantin a predat automobilul de model Volkswagen Tiguan, cu numărul de înmatriculare XXXXXX, spre păstrare la SRL „Sandra Trading” cu sediul în mun. Iași, România.

În această ordine de idei, se rețin prevederile art. 20 din legea aplicabilă speței, în care nu este menționat faptul că, bunul avariat urmează să se afle pe teritoriul Republicii Moldova, ci doar se instituie obligația persoanei păgubite să asigure în termenul specificat la art. 19 alin. (1) lit. c), accesul asigurătorului sau al reprezentantului de despăgubiri al acestuia la bunurile avariate prin accident de autovehicul, astfel încât asigurătorul să dispună de posibilitatea de a constata întinderea reală a pagubelor.

Reieșind din înscrisurile anexate la materialele cauzei, asigurătorul de răspundere civilă a fost înștiințat despre survenirea cazului asigurat la 04 noiembrie 2015, acesta fiind obligat să examineze bunurile avariate și să încheie, în termen de 5 zile lucrătoare din data primirii cererii persoanei păgubite privind despăgubirea de asigurare, un proces-verbal de constatare a pagubelor, ceea ce asigurătorul de răspundere civilă nu a făcut. Respectiv, persoana păgubită, conducându-se de cele statuate în art. 21 alin. (2) din Legea aplicabilă speței, a apelat la serviciile unității de specialitate pentru constatarea pagubelor, fără a prezenta asigurătorului bunul avariat. Or, din momentul înștiințării companiei de asigurare timp de 5 zile (stipulate în lege), ultima nu a întreprins nici o acțiune în vederea onorării obligațiilor sale, fapt confirmat prin înscrisurile anexate la materialele cauzei, prima reacție a CIA „ASITO DIRECT” SA fiind înregistrată abia la 16 noiembrie 2015 prin intermediul unei scrisori expediate reclamantului prin poșta electronica, în afara termenului de 5 zile.

Astfel, în cazul în care CIA „ASITO DIRECT” SA nu a întocmit un proces-verbal de constatare a daunelor, nu a participat la evaluarea bunului asigurat și nu a

despăgubit asiguratul în termenul stabilit și în conformitate cu legislația în vigoare, prejudiciul suportat de reclamantul Donose Constantin fiind demonstrat prin actele prezentate instanțelor de judecată, prin sentința de condamnare a lui Fusa Marin, și nefiind negat de compania de asigurare, Colegiul lărgit consideră că Donose Constantin este îndreptățit de a primi despăgubirea de la CIA „ASITO DIRECT” SA. Or, această situație a apărut doar datorită inacțiunii și încălcării obligațiilor CIA „ASITO DIRECT” SA, care nu a reacționat în modul și termenul prevăzut de lege la adresările părții păgubite și nu a inițiat procedurile în așa fel, ca să dispună de posibilitatea verificării stării de fapt, constatării întinderii despăgubirii și altor circumstanțe importate pentru caz.

De asemenea, nu poate fi reținută poziția companiei de asigurare, potrivit căreia Donose Constantin urma să prezinte mijlocul de transport la adresa indicată de companie, pentru a fi stabilită valoarea prejudiciului. Aceasta deoarece, initial, în conversațiile duse prin intermediul poștei electronice, reprezentanții CIA „ASITO DIRECT” SA au manifestat voința de a se deplasa la Iași (locul păstrării mijlocului de transport avariat), ducându-se tratative doar în privința modalității de compensare a cheltuielilor de transport. Astfel, Donose Constantin a avut speranța legitimă că reprezentanții companiei sunt obligați și, respectiv, se vor deplasa la Iași întru evaluarea pagubelor. Schimbarea tacticii în instrumentarea dosarului de daune de către reprezentanții CIA „ASITO DIRECT” SA, nu-i poate fi invocată persoanei păgubite. Mai mult, se reține și faptul că, odată fiind solicitată prezentarea mijlocului de transport avariat pentru evaluare în mun. Chișinău, compania de asigurare în corespondența dusă cu Donose Constantin, nu a indicat o dată și oră certă, la care ultimul să execute această solicitare, creându-i o stare de incertitudine.

În această ordine de idei, nu poate fi reținut argumentul avocatului CIA „ASITO DIRECT” SA, Savva Alexandru, potrivit căruia reprezentanții companiei de asigurare nu au avut un temei legal pentru a se deplasa în afara teritoriului Republicii Moldova, dat fiind faptul că Legea nr. 414 nu stabilește dispunerea de reprezentanți în afara jurisdicției naționale, or, având cunoștință de prevederile normelor citate, reprezentanții CIA „ASITO DIRECT” SA au manifestat, totuși, intenția de a se deplasa peste hotarele țării, inducând astfel în eroare persoana păgubită.

În privința noțiunii de “unitate de specialitate”, interpretată divers de către părțile prezentului litigiu, Colegiul lărgit menționează faptul că potrivit art. 2 al Legii nr. 414, unitate de specialitate este persoana fizică sau persoana juridică, autorizată (înregistrată legal), care are ca obiect de activitate comercializarea de autovehicule, de părți componente și piese de rezervă și/sau executarea de lucrări de întreținere și reparație a autovehiculelor. Potrivit facturii IS FF 6607738 din 05 februarie 2016, eliberată de SRL „Sandra Trading”, aceasta dispune de înregistrare, cont bancar, sediu, punct de lucru, având drept genuri de activitate: vânzări de autovehicule, service și piese schimb. Cu privire la agreearea de către părți a unității de specialitate, Colegiul lărgit conchide că acest aspect nu poate fi susus analizei, din moment ce părțile nu au ajuns la nici un numitor comun în tentativele de a negocia modalitatea de instrumentare a dosarului de daune, compania de asigurare încălcând atât termenul, cât și procedura în acest sens.

Totodată, cu referire la cunatumul despăgubirii, este de menționat faptul că, Donose Constantin a solicitat suma de 538281,31 lei, calculată drept urmare a reparării bunului avariat de către SRL „Sandra Trading”, fapt confirmat prin calculul nr. 151890R1/04.11.2015 în sumă de 107073,79 RON. Însă, potrivit pct. 7 din Legea

nr. 239 din 29 decembrie 2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule în vigoare din 05 februarie 2016, la art. 14 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 au fost operate modificări, astfel încât din data de 05 februarie 2016, la avarierea sau distrugerea de bunuri, indiferent de numărul persoanelor păgubite într-un accident răspunderea asigurătorului este limitată la 1 000 000 lei. Astfel, la data depunerii acțiunii în judecată, 30 mai 2016, răspunderea asigurătorului a fost limitată conform art. 14 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 la suma de 500 000 lei, fiind aplicabilă norma care era în vigoare la data producerii cazului asigurat.

Respectiv, este inadmisibilă cerința recurentului Donose Constantin de a încasa de la compania de asigurare diferența despăgubirii de asigurare în valoare de 38 281,36 lei, în cazul în care quantumul despăgubirii admisibile este limitat de lege.

În acest context, nu poate fi reținut nici argumentul reprezentantului CIA „ASITO DIRECT” SA, potrivit căruia Donose Constantin, pe lângă obligația de a proba întinderea prejudiciului, avea și obligația de a proba suportarea reală a cheltuielilor de reparație a mijlocului de transport avariat, prin prezentarea unui bon de plată prin care să confirme achitarea serviciilor respective. Or, reparația bunului prejudiciat prin accidental rutier, ține de disponibilitatea proprietarului acestuia.

Cu referire la pretenția recurentului Donose Constantin privind încasarea penalității în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere din suma despăgubirii de asigurare, Colegiul lărgit consideră că această pretenție este întemeiată și corect a fost admisă de către instanța de apel.

Or, potrivit art. 624 din Codul civil (în vigoare la data producerii faptului juridic), clauza penală (penalitatea) este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun. Prin clauză penală se poate garanta numai o creanță valabilă. Clauza penală poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligației garantate prin clauza penală sau a părții neexecutate. Iar, conform art. 629 din Codul civil (în vigoare la data producerii faptului juridic), penalitatea stabilită de lege nu poate fi exclusă și nici micșorată anticipat prin acordul părților. Articolul 6 alin. (6) al Legii 407/21.12.2006 cu privire la asigurări, stabilește că în caz de încălcare a termenului de plată a indemnizației de asigurare sau a despăgubirii de asigurare din vina asigurătorului, acesta va plăti asiguratului, beneficiarului asigurării și/sau păgubitelui, pentru fiecare zi de întârziere, penalitate de 0,1% din suma indemnizației sau despăgubirii.

În așa mod, dat fiind faptul că CIA „ASITO DIRECT” SA a încălcat obligațiile impuse de lege și contract, privind achitarea despăgubirii de asigurare persoanei ce urma să beneficieze de această despăgubire, urmează a fi obligat și la plata penalității în folosul persoanei păgubite, această penalitate urmând a fi calculată din suma stabilită de instanța de apel de 500 000 lei.

Dat fiind faptul că recurentul a prezentat calculul reparației nr. 151890R1/04.11.2015 din 05 februarie 2016, până la începerea procesului, asigurătorul de răspundere civilă fiind în drept și având posibilitatea reală să evalueze întinderea prestației pe care o datorează, ultimul este ținut să achite penalitatea anume din această data - 05 februarie 2016, pentru o perioadă de 180 de

zile (până la 02 august 2016) în conformitate cu prevederile art. 268 lit. a) din Codul civil, suma penalității constituind 90 000 lei.

Cu privire la pretențiile recurentului Donose Constantin de încasare a dobânzii de întârziere, se rețin prevederile art. 585 din Codul civil (în vigoare la data producerii faptului juridic), potrivit căruia, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligația este purtătoare de dobândă, se plătește o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată. Articolul 619 din Codul civil (în vigoare la data producerii faptului juridic) prevede că, obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii. Dobânda de întârziere reprezintă 5% peste rata dobânzii prevăzută la art. 585 din Codul civil dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Este admisă proba unui prejudiciu mai redus; (2) În cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, dobânda este de 9% peste rata dobânzii prevăzută la art. 585 din Codul civil dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Nu este admisă proba unui prejudiciu mai redus. În cazul în care creditorul poate cere în alt temei juridic dobânzi mai mari, ele vor trebui plătite. Nu se exclude invocarea dreptului privind repararea unui alt prejudiciu.

Colegiul lărgit reține că, în cazul în care mărimea despăgubirii a fost contestată și prin hotărârea instanței de judecată s-a dispus încasarea unei sume mai mari decât cea stabilită de asigurător, această diferență nu poate fi considerată ca o obligație executată cu întârziere. În acest caz, pentru această diferență nu se va plăti/încasa dobândă, deoarece suma nu este una certă și exigibilă. Astfel, argumentele recurentului Donose Constantin, invocate în acest sens, nu pot fi reținute, deoarece persoana păgubită și asigurătorul nu au stabilit mărimea despăgubirilor printr-un acord scris, acestea fiind stabilite pe cale judecătorească, considerente din care instanța de apel întemeiat a respins pretenția cu privire la încasarea dobânzii de întârziere.

Cu referire la cheltuielile de judecată, prin prisma prevederilor art. 94 din Codul de procedură civilă și ținând cont de faptul că la depunerea acțiunii reclamantul a achitat taxa de stat în sumă de 20 912 lei, iar acțiunea acestuia a fost admisă parțial, Colegiul lărgit conchide că suma de 15 000 lei, încasată de instanța de apel cu titlu de cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat, este una rezonabilă. Totodată, a fost confirmată documentar și suma de 234 lei, cheltuieli suportate de către reclamant pentru citare publică și servicii telegrafice.

În privința compensării cheltuielilor de asistență juridică, Colegiul lărgit consideră ca fiind corectă soluția instanței de apel, or, ținând cont de modul de derulare a procesului, aportul avocatului la examinarea pricinii, complexitatea și nivelul de unicitate a pricinii, precum și faptul admiterii parțiale a pretențiilor înaintate de reclamant, plata pentru serviciile avocatului, în sumă de 10 000 lei este una echitabilă și corespunzătoare cazului, complexității acestuia, perioadei de examinare și aportului adus de avocat la examinarea pricinii.

Cu referire la cerința din recursul depus de Constantin Donose, prin intermediul avocatului Serghei Cebotari, cu privire la încasarea cheltuielilor de transport în mărime de 1528,50 lei (cheltuieli de transport ale recurentului din România în Republica Moldova, în instanța de apel), Colegiul lărgit reține că această solicitare nu a fost examinată în instanța de apel, iar instanța de recurs nu se poate expune asupra acesteia, dat fiind faptul că la examinarea cererilor de recurs, Colegiul lărgit verifică legalitatea deciziei contestate.

Din considerentele arătate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursurile declarate de CIA “ASITO DIRECT” SA și de Constantin Donose, prin intermediul avocatului Serghei Cebotari, și a menține decizia din 06 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Astfel, cererea reprezentantului CIA “ASITO DIRECT” SA, avocatul Savva Alexandru, cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată, precum și solicitarea recurentului Constantin Donose, formulate prin intermediul avocatului Serghei Cebotari, privind încasarea cheltuielilor de judecată pentru instanța de recurs, urmează a fi respinse drept consecință.

Având în vedere cele expuse și în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se resping recursurile declarate de CIA “ASITO DIRECT” SA și de Constantin Donose, prin intermediul avocatului Serghei Cebotari.

Se menține decizia din 06 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Constantin Donose împotriva CIA “ASITO DIRECT” SA, intervenient accesoriu Marin Fusa cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, a dobânzii de întârziere, a penalității și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Judecătorii

Svetlana Filincova,

Maria Ghervas,

Nicolae Craiu,

Victor Burduh,

Nina Vascan